

— er Bekæmpelsens Hovedformaal gennem en hensigtsmæssig Behandling at opnaa *Helbredelse*.

ad f. Den nævnte Bestemmelse maa anses for nødvendig, om det ikke paa Grund af unødvendig Tidsspilde skal blive umuligt for Tilsynsmanden at tilendebringe sin Undersøgelse og Behandling paa den paagældende Egn indenfor rimelig Tid.

ad g. Bestemmelsen om, at intet Spørgsmaal vedrørende Krav paa Erstatning for Tab forvoldt ved de af Tilsynsmanden truffne Foranstaltninger kan indbringes for Domstolene, er formentlig hensigtsmæssig allerede af den Grund, at det i de her forudsatte Tilfælde maa antages som Regel at ville dreje sig om mindre Beløb. Bestemmelsen har iøvrigt laant sit Indhold fra den tilsvarende Bestemmelse i § 17, 2det Stykke, i Lov af 14. April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

ad h. Da Erfaringen har vist, at der er en rig Mulighed for Smittespredning ad de her omhandlede Veje, er det anset for nødvendigt i Lighed med, hvad der er fastsat i flere af de udenlandske Bipestlove, at optage Bestemmelser, der tilsigte at begrænse Handlefriheden i de anførte Retninger. Bestemmelserne tage selvfølgelig i første Række Sigte paa Biejerne, men kunne for saa vidt angaar Anbringelsen af Honningbeholdere o. lign. ogsaa komme til Anvendelse f. Eks. paa Købmandsforretninger og Forbrugsforeninger.

Til § 4.

Af de i Bemærkningerne til § 3, Litra h., anførte Grunde maa det anses for i høj Grad ønskeligt, om der kunde gives de der nævnte Bestemmelser en større Rækkevidde end den, der betinges af, at et Distrikt erklæres for smittet af Bipest, idet der derved vilde være aabnet Mulighed for at holde Sygdommen begrænset. Udvalget har dog ikke overset de Vanskeligheder,

der antagelig ville gøre sig gældende med Hensyn til at føre en virksom Kontrol paa dette Omraade.

Til § 5.

I de Betragtninger, hvormed Betænkningen indledes, er der peget paa, at den i nærværende Paragraf omhandlede Anerkendelse naturligt formenes at burde meddeles „Danmarks Biavlerforening“, der for Tiden er den bestaaende Fællesledelse for Biavlerforeninger her i Landet. Skulde den nævnte Forening opløse sig og ikke blive erstattet af nogen anden Forening, der er skikket til at erholde den her omhandlede ministerielle Anerkendelse, vil dette for Staten være Udtryk for, at der ikke indenfor Biejernes Kreds næres den Interesse for Bipestsygdommens Bekæmpelse, der ifølge Forslaget danner Grundlaget for Statens Medvirkning. — Angaaende Antallet af Tilsynsmænd samt angaaende Arbejdets Fordeling mellem disse maa den nærmere Afgørelse formentlig træffes af Fællesledelsen, der ligeledes foranstalter det fornødne med Hensyn til Afholdelsen af de i Paragraffen omhandlede Bipestkursus. Et Udkast til den Instruks, der foreslaas meddelt Tilsynsmændene samtidig med den dem af Landbrugsministeriet tildelte Autorisation, er vedføjet nærværende Betænkning som Bilag Nr. 9.

Til § 9.

Det maa anses for i høj Grad ønskeligt, at Loven gøres til Gjenstand for Revision efter et Tidsrum af 5 à 6 Aars Forløb allerede af den Grund, at det tør haabes, at Sygdommen til den Tid vil være trængt saaledes tilbage, at der da muligvis kan være Grund til at føre den fremtidige Bekæmpelse ind under en anden Form, jfr. hvad der foran Side 9 antydningvis er bemærket angaaende Bekæmpelsen af sporadisk optrædende Sygdomstilfælde.

Kjøbenhavn, Oktober 1907.

Carl Hansen.

N. S. Kristensen.

Aug. Petersen.

L. Jacobsen.

J. Find.